

1953, mai 18. S k r i v fra Gjøvik formannskap til h.r.advokat

Hugo J. Mohn.

(Dok. 2 ad 6.)

Ekspropriasjonsskjønn Strandgaten 13 A.

Deres skrivelse hertil av 9. mai d.å. angående rubr. sak ble referert i formannskapets møte den 15. mai nestetter hvor der enstemmig ble fattet følgende

v e d t a k :

Formannskapet opprettholder tidligere vedtak om at ekspropriasjonsskjønn blir å avholde, og foranlediger skrivel- sen ingen forføyning fra formannskapets side.

Hvilket herved meddeles.

1953, juni 1. P r o s e s s k r i f t til Skjønnskommisjonen for

Gjøvik fra h.r.advokat Hugo J. Mohn. (Dok. 6.)

A. Ad de saksøkte nr. 2-5: Nils Ugland, Andreas Ugland, fru Randi Mørk og fru Else Ekkeren.

I. Disse saksøkte eier Strandgaten 13 A. På denne eiendom har de sin bedrift Gjøvik Trevarefabrikk med kontor såvel for trevarefabrikken som for den byggmestervirksomhet som drives. Bedriften har vært i virksomhet i 50 år og beskjeftiger ca. 45 arbeidere.

II. Det areal som kommunen krever avstått til rute- bilstasjonen utgjør ialt ca. 13 dekar. Av dette areal utgjør Strandgaten 13 A ca. 9 dekar.

III. Da Gjøvik bystyre hadde fattet sitt vedtak om ny reguleringsplan bl.a. omfattende plass til rutebilstasjon, protesterte jeg på vegne av Gjøvik Trevarefabrikk mot at ved- taket skulle bli stadfestet av departementet. I min protest påviste jeg hvilke følger en ekspropriasjon av Strandgaten 13 A ville ha for Gjøvik Trevarefabrikk, og subsidiært anmodet jeg om at stadfestelsen måtte gjøres betinget av at kommunen

(1/6 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra h.r.advokat Mohn.)

skaffet Gjøvik Trevarefabrikk en annen tjenlig tomt. Denne anmodning ble tatt til følge av departementet ved stadfestelsen, og jeg viser herom til vedlegg 2 til begjæringen om ekspropriasjonsskjønn, hvor det heter:

Det er videre forutsetning at eieren av Strandgaten 13 a skaffes en annen tjenlig tomt.

IV. Denne forutsetning er ikke oppfylt av kommunen til tross for at jeg flere ganger har purret på den. Etter at det nå va r uttatt begjæring om ekspropriasjonsskjønn, skrev jeg til Gjøvik formannskap. Det har vært på tale at Gjøvik Trevarefabrikk skulle få igjen en tomt på sydsiden av bryggen, men en del av denne tomt eies av Gjøvik Lense, og jeg ba også om å få bekreftet at en bedrift som Gjøvik Trevarefabrikk ville passe med de øvrige planer som kommunen har med strandtomtene. Samtidig ba jeg kommunen undersøke om det areal som er tenkt til rutebilstasjon kunne gi plass både til rutebilstasjon og til Gjøvik Trevarefabrikk. Denne henvendelse foranlediget ingen forføyning fra formannskapets side.

Bevis: 1. Skrivelse av 9/5 1953 fra advokat Mohn til Gjøvik formannskap.

2. Skrivelse av 18/5 1953 til advokat Mohn fra Gjøvik formannskap.

Hermed er det klart at kommunen ikke har oppfylt den forutsetning som departementet har satt for stadfestelsen, og kommunen har derfor ikke materiellrettslig adgang til å kreve ekspropriasjon.

V. På grunn av rettsspørsmålets art og på grunn av de opplysninger som kreves for å belyse saken, finner jeg at tvisten bør behandles i søksmåls former, og tillater meg å framsette begjæring herom. Jeg viser til bygningslovens § 55



(1/6 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra h.r.advokat Mohn.)

og skjønnslovens §§ 48 og 49.

VI. Jeg er kjent med at saksøkte nr. 9 Gjøvik Lense også har protestert mot forretningens fremme, hvilket også kan få betydning for Gjøvik Trevarefabrikk.

VII. Jeg nedlegger slik

p å s t a n d :

Ekspropriasjonsskjønnet mot Nils Ugland, Andreas Ugland, Randi Mørk og Else Ekkeren som eiere av Strandgaten 13 A nektes fremme.

Gjøvik kommune tilpliktes å betale sakens omkostninger.

B. Ad de saksøkte nr. 1 generalkrigskommisær Alf Mjøen og 6-8 Fru Annik Øveraasen, John Øveraasen og Per Øveraasen.

Som nevnt foran er det areal som kreves avstått til rutebilstasjon ca. 13 dekar, hvorav ca. 9 dekar utgjøres av Strandgaten 13 A som eies av de saksøkte nr. 2-5. Resten eies av de saksøkte nr. 1 og 6-8. Hvis ekspropriasjonen nektes fremme når det gjelder Strandgaten 13 A, blir det gjenværende areal formentlig utilstrekkelig til rutebilstasjon, og jeg går ut fra at saksøkeren er enig i at den videre behandling av saken mot de saksøkte nr. 1 og 6-8 utstår til man ser hvordan saken blir løst overfor de saksøkte nr. 2-5.

C. Ad saksøkte nr. 12 Kauffeldtske Pleiehjem.

Hvis ekspropriasjonen nektes fremme overfor Gjøvik Lense går jeg ut fra at saksøkeren heller ikke er interessert i å fremme ekspropriasjonen overfor Kauffeldtske Pleiehjem. Jeg går derfor ut fra at saksøkeren er enig i at også behandlingen av saken overfor Kauffeldtske Pleiehjem utstår til man ser hvordan det går med ekspropriasjonskravet overfor Gjøvik Lense.

1953, mai 30. P r o s e s s k r i f t til Skjønnskommisjonen  
for Gjøvik fra o.r.sakfører Askvig. (Dok. 5.)

I anledning saksøkerens ekspropriasjonsbegjæring av  
14. mars 1953 ønsker saksøkte nr. 9 å bemerke:

- I. Gjøvik Lense ble anlagt i slutten av det 18.århundre  
og har sammen med de innenforliggende strandtomter gjentatte  
ganger skiftet eier i den etterfølgende tid. Den nåværende  
eier - Interessentskapet Gjøvik Lense - kjøpte lensen med  
tilhørende tomter omkring 1920.

I/S Gjøvik Lense har 16 interessenter, som alle er  
skogeiere i Vardal. De eier tilsammen 23.330 da. skog.  
Interessentene betaler en mindre avgift pr. m<sup>3</sup> for å legge  
tømmer på lensens tomt til bestridelse av lensens utgifter.

Også andre skogeiere i Vardal enn interessentene  
har adgang til å legge tømmer på tomten mot en litt høyere  
avgift enn den interessentene betaler.

Tidligere har det årligårs vært henlagt 6000 til  
8000 m<sup>3</sup> tømmer på tomten. De siste år har de stedlige tre-  
foredlingsbedrifter avtatt tømmeret slik at lensen ikke har  
vært benyttet til tømmeropplegg.

Dersom den stedlige treforedlingsindustri på grunn  
av nedgangstider, rasjonalisering, brann eller av andre grun-  
ner ikke kan avta de tømmerkvanta som avvirket, blir en stor  
del av Vardal skogeiere - hva enten de er interessenter i  
lensen eller ei - igjen henvist til å levere tømmeret ved  
Mjøsa. Ca. 200 - 300 skogeiere med et samlet skogareal på  
ca. 100.000 da. skog vil i så fall være henvist til å levere  
sitt tømmer i Gjøvik Lense.

Det areal som interessentskapet Gjøvik Lense eier  
nordenfor Hunnselven, utgjør, såvidt jeg forstår, ca. 35 da..  
Hele dette areal søkes ekspropriet. I tillegg hertil mener



(30/5 1953. Prosessskrift til Skjønnskommisjonen fra o.r.sakfører Askvig.)

Interessentskapet at det også eier et areal på ca. 19 da. på sydsiden av Hunnselven, men herom er det tvist med A/S Hunton Bruk, som også mener å eie dette areal. Dette areal kreves ikke avstått, men vil på ingen måte kunne tjene lensens behov.

Det areal som lensen nå har, er helt ideelt for opplegg av tømmer. Det er lett og bekvem adkomst til tomten, og med den ytterst svake helning som stranden har ut mot Mjøsa, kan tømmeret legges i enkelt flake, slik at tømmeret ved stigende vannstand om våren for en vesentlig del blir liggende i vann. Utgiftene ved utislag blir derfor minimale.

Å finne en annen plass ved Mjøsa, som er brukbar for opplegg av et slikt tømmerkvantum, er ugjørilig. Arealet nord for lensens eiendom er opptatt av brygger og deretter av Gjøvik Bruk. Nordenfor der igjen er stranden stupbratt, slik at tømmeropplagsplass er utelukket. Man må antagelig et godt stykke opp i Biri for å finne en brukbar ledig plass. Men selv her er forholdene usikre på grunn av den planlagte Gjøvik - Lillehammerbane. - Sønnefor lensens eiendom er det visstnok et areal som er vel skikket som tømmeropplagsplass, men dette tilhører A/S Hunton Bruk og anvendes som opplagsplass for dette selskaps tømmer. Sønnefor A/S Hunttons Bruks eiendom finnes intet areal som kan brukes til tømmeropplagsplass før man kommer flere kilometer sønnenfor byen. Selv her vil en tømmeropplagsplass by på slette vilkår både på grunn av strandens bredde og på grunn av den vanskelige adkomst.

Det følger herav at dersom den planlagte ekspropriasjon blir gjennomført, vil en vesentlig del av Vardals skoger bli uten leveringssted for sitt tømmer, dersom den stedlige treforedlingsindustri avtagerevne av en eller annen grunn helt eller delvis skulle svikte.

(30/5 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra o.r.sakfører Askvig.)

På denne bakgrunn gjør I/S Gjøvik Lense gjeldende at Lensens interesser i å beholde grunnarealene som tømmeropplagsplass for skogene i Vardal er langt større enn Gjøvik bys interesse i å få anlagt en strandpromenade og/eller i å få en del av arealet disponibelt til industritomter. - I denne forbindelse skal spesielt bemerkes at kombinasjonen strandpromenade og industri synes å passe påfallende dårlig overens. - Det kan heller ikke erkjennes at det kan være noe behov for industritomter på dette areal. Eiendommen Kirkeby, som nå ligger like inn til Gjøvik og som ventelig blir innlemmet i Gjøvik med det aller første, er for en vesentlig del utlagt til industritomter, og vil kunne avgi slike tomter i nødvendig utstrekning i uoverskuelig fremtid. Det areal av lensens eiendom, som tenkes anvendt til industritomter, er helt bagatellmessig i forhold til det areal som står til disposisjon på Kirkeby.

Når Det Kongelige Kommunal- og Arbeidsdepartement allikevel har stadfestet Gjøvik kommunes byplan og ekspropriasjonsvedtak forsåvidt angår dette areal, kan dette kun ha sin årsak i at departementet har fått uriktige eller ufullstendige opplysninger. I/S Gjøvik Lense påstår av denne grunn at ekspropriasjonen blir nektet fremmet.

Ifølge ekspropriasjonsbegjæringen søker kommunen sin ekspropriasjonshjemmel overfor I/S Gjøvik Lense i bygningslovens § 41, 1.punkt. Etter denne bestemmelse har imidlertid ikke departementet anledning til å stadfeste bystyrets vedtak om ekspropriasjon før grunneiere og rettighetshavere har hatt anledning til å uttale seg om ekspropriasjonen. I/S Gjøvik Lense er ikke gitt anledning til å avgi slik uttalelse.

Riktignok har I/S Gjøvik Lense avgitt en uttalelse



(30/5 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra o.r.sakfører Askvig.)

overfor Gjøvik Bygningsråd i anledning kommunens plan om regulering av dette område. Men denne uttalelse ble avgitt lenge før formannskapet fattet sitt vedtak om den endelige regulering. Om selve ekspropriasjonsvedtaket er Gjøvik Lense I/S overhodet ikke gitt anledning til å uttale seg.

I/S Gjøvik Lense gjør derfor gjeldende at der ikke er blitt forholdt overensstemmende med lovens § 41, 1.punkt, og at ekspropriasjonsskjønnet også av denne grunn må nektes fremmet.

I anledning avgjørelsen av disse spørsmål provoserer I/S Gjøvik Lense fremlagt det foredrag og de øvrige opplysninger som departementet har lagt til grunn for sin stadfæstelse av kommunens ekspropriasjonsvedtak.

I/S Gjøvik Lense gjør under alle omstendigheter gjeldende at administrasjonens skjønn ikke kan være et resultat av pliktmessige undersøkelser og overveielser, og at ekspropriasjonsskjønnet også av denne grunn må nektes fremmet.

På grunn av arten av disse rettsspørsmål og på grunn av de opplysninger som trenges, finner I/S Gjøvik Lense at denne tvist bør behandles i søksmåls former. Tvisten begjæres derfor overført til sådan behandling, jfr. bygningslovens § 55, jfr. skjønnslovens § 49.

II. Dersom ekspropriasjonen skal fremmes, er det en selvfølge at I/S Gjøvik Lense vil kreve full erstatning, herunder erstatning for tap av tømmeroppleggsplass. I/S Gjøvik Lense finner allikevel ingen grunn til å etterkomme saksøkerens anmodning om å legge fram sine regnskaper for de siste 10 år. Disse regnskapers utvisende kan ikke få den ringeste betydning for utmålingen av erstatningen.

Forøvrig finner I/S Gjøvik Lense det unødvendig å

(30/5 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra o.r.sakfører Askvig.)

komme inn på anførslene vedrørende erstatningsutmålingen under saksforberedelsen. Disse forhold vil bli tatt opp i sin helhet under et eventuelt erstatningsskjønn.

P å s t a n d :

Ekspropriasjonsskjønnet mot Interessentskapet Gjøvik Lense nektes fremmet.

Interessentskapet Gjøvik Lense tilkjennes saksmkostninger.

Nærværende 1 5 - fem - enslydende eksemplarer.

1953, juni 17. P r o s e s s k r i f t til Skjønnskommisjonen

for Gjøvik fra h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 7.)

Til prosesskriftet til saksøkte nr. 9 av 30. f.m.

har jeg disse merknader å gjøre:

I. Saksøkte nr. 9 har hatt anledning til å uttale seg før departementet stadfestet bystyrets vedtak om ekspropriasjon etter bygningslovens § 41 punkt 1.

Bevis: 1) Min skrivelse til Gjøvik lense av 10. juni 1952.

2) Min skrivelse til Kommunal- og Arbeidsdepartementet av 5. juli 1952 med påtegning av samme dag.

II. Dersom saksøkte nr. 9 har interesse av det foredrag og de øvrige opplysninger som departementet har lagt til grunn for stadfestelsen, synes jeg det er naturlig av Interessentskapet selv gjør henvendelse til rette vedkommende herom. Jeg tillegger ikke disse ting noen betydning, og det er vel usannsynlig at departementet vil utlevere sitt foredrag om noe slikt foreligger.

III. Det foreligger ikke noe holdepunkt for påstanden om at "administrasjonens skjønn ikke kan være et resultat av pliktmessige undersøkelser og overveielser". Avgjørelser av denne



(17/6 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra h.r.advokat Sterri.)

art kan forøvrig ikke prøves av Skjønnsretten.

IV. Etter min oppfatning kan det her ikke oppstå noen tvil om retten til og betingelsene for ekspropriasjon eller om hva der er gjenstand for ekspropriasjon. Under enhver omstendighet er det ikke grunn til å bringe den mulige tvist inn for Skjønnsretten gjennom søksmål. Hverken rettsspørsmålets art eller de opplysninger som kreves, gjør dette nødvendig eller hensiktsmessig, jfr. skjønnslovens § 49. Skjønnsretten får i tilfelle avgjøre tvisten ved kjennelse etter skjønnslovens § 48. Det er den vanlige framgangsmåte og i dette tilfelle den eneste riktige og mest praktiske.

V. Jeg gjentar provokasjonen under punkt 7 i skjønnsbegjæringen. Dessuten tør jeg be oppgitt hvilket tømmerkvantum som hvert år i de siste 10 år er lagt på den strandstrekning som det her er spørsmål om, hvilken avgift som er betalt og hvilken erstatning Interessentskapet er tilkjent i forbindelse med Mjøsreguleringen. Alle disse forhold er av betydning for fastsettelsen av erstatningen og saksøkte nr. 9 er den nærmeste til å gi nødvendige opplysninger herom.

Vedlegg: 1-2) De skrivelser som er nevnt under I i to avskrifter.

1953, juni 17. P r o s e s s k r i f t til Skjønnskommisjonen for Gjøvik fra h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 8.)

Til prosesskriftet til de saksøkte nr. 1-8 og 12 har jeg disse merknader å gjøre:

A. Ad. de saksøkte nr. 2-5.

I. Hva erstatningstomten angår henvises til punkt H i begjæringen. Det går tydelig fram herav at det er saksøkerens hensikt å oppfylle forutsetningen for departementets stad-

(17/6 1953. Prosesskrift til Skjønnskommissjonen fra h.r.advokat Sterri.)

festelse av bystyrevedtaket av 17. oktober 1949. Det er i alle fall gjort ved at spørsmålet er klarlagt når skjønnet holdes. Jeg har forøvrig anmodet byingeniøren om å foreta avmerking av tomten snarest mulig og underrette de saksøkte når det er gjort. Skulle de ha noe vesentlig å bemerke til tomten, tør jeg gå ut fra at de sier fra herom så snart råd er. Skulle det oppstå tvil eller uenighet mellom partene om tomtens tjenlighet, får spørsmålet herom avgjøres av Skjønnsretten. Dette er overensstemmende med gjeldende rett. Makter ikke saksøkeren å anvise tjenlig tomt, er det uten videre klart at denne del av ekspropriasjonen ikke kan gjennomføres. Noen praktisk betydning har ikke dette spørsmål. Jeg gjentar provokasjonene under punkt H i begjæringen.

II. Etter min oppfatning kan det her ikke oppstå noen tvil om retten til og betingelsene for ekspropriasjon eller om hva der er gjenstand for ekspropriasjon. Under enhver omstendighet er det ikke grunn til å bringe den mulige tvist inn for Skjønnsretten gjennom søksmål. Hverken rettsspørsmålets art eller de opplysninger som kreves, gjør dette nødvendig eller hensiktsmessig, jfr. skjønnslovens § 49. Skjønnsretten får i tilfelle avgjøre tvisten ved kjennelse etter skjønnslovens § 48. Det er den vanlige framgangsmåte og i dette tilfelle den eneste riktige og mest praktiske.

B. Ad de saksøkte nr. 1 og 6-8.

Etter det anførte under A går jeg ut fra at spørsmålet om utsettelse av denne del av skjønnet faller bort av seg selv. Jeg gjentar provokasjonen under punkt J i begjæringen.

C. Ad saksøkte nr. 12.

Som under B.

---



1953, juni 19. Av m ø t e b o k for Gjøvik Prisnemnd.

(Dok.22 ad 53 - NYTT.)

Den 19. juni 1953 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Strandgaten 17, a,b,c.

Nemnda var fulltallig.

Som sak nr. 9/1953 ble behandlet takstbegjæring fra eieren Arne Aarsby.

Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom, Aarsby møtte. Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen, april 1940, og reglene for anke. De frammøtte ble gitt høve til å uttale seg.

Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen sammen med de frammøtte, hvorefter møtet fortsatte i eget lokale. Eiendommens samlede grunnareal er ca. 1956 m<sup>2</sup>. Fint beliggende i byens mest sentrale del, fine tomter for forretningsbygg.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Strandgaten 17,a,b,c. i Gjøvik settes til kr. 40,- pr. m<sup>2</sup>.

Einar Finstuen

Sigv.Aanestad

Ragnar Sæhle

1953, juli 7. Av m ø t e b o k for Gjøvik Prisnemnd.

(Dok. 23 ad 53 -NYTT.)

Den 7. juli 1953 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Tordenskjoldsgate 20.

Nemnda var fulltallig.

Som sak nr. 11/1953 ble behandlet takstbegjæring fra eieren Ole Bergum. Til møtet var innkalt eieren av forannevnte

eiendom, Bergum møtte. Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen, april 1940, og reglene for anke.

De frammøtte ble gitt høve til å uttale seg. Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen sammen med de frammøtte,

(7/7 1953. Av møtebok for Prisnemnda.)

hvoretter møtet fortsatte i eget lokale.

Eiendommens grunnareal, endel av forannevnte eiendom, ca. 1400 m<sup>2</sup>, fullt utplantet hage med endel store frukttrær.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for endel av Tordenskjeldsgate 20 i Gjøvik settes til kr. 7,- pr. m<sup>2</sup>.

Linar Finstuen      Sigv.Aanestad      Ragnar Sæhle

1953, august 27. S k r i v fra h.r.advokat M. Sterri til Skjønns-  
kommisjonen for Gjøvik. (Dok. 18.)

Skjønnnet som er berammet til den 21. september d.å.

Deres brev av 21.ds.

Jeg har undersøkt skjønnsmennenes habilitet og kan gi følgende opplysninger:

Reidar Jensen lever og er maskinstiller hos O. Mustad & Søn. Det samme gjelder Leif Rostad. Disse to er habile. Disponent Aannestad er inhabil som medlem av Gjøvik formannskap. Asbjørn Amundsen er ansatt hos Øveraasens Motorfabrik & Mek. Verksted, og er således delvis inhabil. Av varamennene er undertegnede inhabil. Sverre Christiansen er ansatt som maskinstiller hos O. Mustad & Søn, Johannes Knapp er vaktformann ved Hunton Bruk, Martinus Antonsen er disponent i Solid Møbelfabrik A/S og Peder Olsen er selvstendig byggmester. Alle varamennene, bortsett fra undertegnede er således habile. Jeg vil foreslå at disponent Aannestad og Asbjørn Amundsen ikke fungerer, og at maskinstiller Sverre Christiansen og vaktformann Johannes Knapp trer inn i deres sted, Skulle noen av disse ha forfall, er det fremdeles to varamenn igjen som er habile.

Gjenpart av dette brev er sendt til h.r.advokat Hugo J. Mohn og o.r.sakfører Sverre Askvig.



1953, september 4. P r o s e s s k r i f t    til Skjønnsskommisjonen  
for Gjøvik fra o.r.sakfører Sverre Askvig.

Dok. 21.)

Formannen i Skjønnsskommisjonen har ved skrivelse av  
28. august d.å. meddelt at de øvrige medlemmer av skjønns-  
kommisjonen med varamenn består av følgende personer:

1. Reidar Jensen, Gjøvik.
2. Leif Rostad,            "
3. Sigv. Aannestad,    "
4. Asbj. Amundsen,       "

og varamennene:

1. Johannes Knapp, Gjøvik
2. Martinus Antonsen, Gjøvik.

Reidar Jensen og Leif Rostad er begge maskinstillere  
ved Hustad & Søn. Sigv. Aannestad er formentlig inhabil som  
medlem av formannskapet i Gjøvik.

Asbjørn Amundsen er formentlig inhabil, da han er  
ansatt hos en eller flere av de saksøkte.

Varamannen Johs. Knapp, som formentlig vil tiltre  
skjønnsskommisjonen på grunn av forannevnte inhabilitet, er  
vaktformann ved Hunton Bruk. Varamannen Martinus Antonsen,  
som formentlig også vil tiltre kommisjonen, er disponent ved  
Solid Møbelfabrikk A/S.

Sammensetningen av skjønnsskommisjonen er forelagt for  
saksøkte nr. 9. Denne saksøkte finner at ingen av medlemmene  
i skjønnsskommisjonen sitter inne med noen sakkyndighet ved-  
rørende de spørsmål som Gjøvik Lense må ta opp. Den oppnevnte  
skjønnsskommisjon kan ikke antas å sitte inne med noen sakkyn-  
dighet vedrørende spørsmål om betydningen for skogeierne i  
Vardal å ha en tømmeropplagsplass. Det kan heller ikke antas  
at denne har noen sakkyndighet for å vurdere de ulemper sak-



(4/9 1953. Prosesskrift til Skjønnsskommisjonen fra o.r.sakfører Askvig.)

søkte nr. 9 blir påført ved å miste denne lense. Det blir i denne forbindelse nødvendig å vurdere hvilke muligheter og måter skogeierne i fremtiden eventuelt må nytte for å få omsatt sitt tømmer og hvilken fordyrelse ekspropriasjonen foranlediger.

På denne bakgrunn begjærer saksøkte nr. 9 at der i denne sak blir oppnevnt medlemmer av skjønnsskommisjonen som må forutsettes også å ha slik sakkyndighet. Denne begjæring fremmes i medhold av Skjønnssprosesslovens § 14, jfr. bygningslovens § 55 p. 1. Da Skjønnsskommisjonen iflg. bygningslovens § 54 skal oppnevnes av departementet, bes nærværende begjæring sendt departementet til forføyning.

I forbindelse med begjæringen ønsker jeg spesielt å anføre at anordning av skjønnsskommisjonen oppnevnt av departementet, hvis avgjørelse er endelig, formentlig må være begrunnet i ønsket om en betryggende behandling av en allsidig kommisjon. Slik denne kommisjons sammensetning er, vil saksøkte nr. 9 være bedre tjent med at skjønnnet blir fremmet etter skjønnssprosesslovens regler.

Dersom saksøkeren ønsker en slik fremgangsmåte nyttet, har saksøkte nr. 9 intet å bemerke hertil.

Dersom nærværende begjæring ikke kan avgjøres innen berammelsen 21. september d.å., begjæres skjønnnet utsatt.

Nærværende i 3 - tre - enslydende eksemplarer.

1953, september 7. P r o s e s s k r i f t til Skjønnsskommisjonen for Gjøvik fra h.r.advokat Mohn. (Dok. 22.)

Jeg har mottatt gjenpart av overrettssakfører Askvigs prosesskrift av 4. ds. hvori I/S Gjøvik Lense begjærer oppnevnt medlemmer av skjønnsskommisjonen med særlig kyndighet.



(7/9 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra h.r.advokat Mohn.)

De saksøkte nr. 2-5 vil støtte denne begjæring og tar den selv opp. Disse saksøkte er eiere av Strandgaten 13 A hvor de har en trevarefabrikk og hvorfra de administrerer sin byggevirksomhet, en bedrift som beskjeftiger ialt ca. 45 arbeidere. Hvis ekspropriasjonen skal fremmes overfor disse saksøkte vil den reise spørsmål av særlig vanskelighet. Her blir ikke bare spørsmål om å vurdere industritomten og fabrikkbygninger, men det kommer også opp spørsmål om å erstatte det tap som bedriften har lidd ved at reguleringsplanen har hindret modernisering og utvidelse. Den senere prisstigning må også vurderes. Dessuten vil komme tap i forretningsverdi ved at man mister det forretningssted som bedriften nå har hatt i 50 år. Det er spørsmål om å skaffe denne bedrift en annen tomt. De ulemper som denne tomt kan medføre i forhold til den nåværende må også vurderes og videre må det tas hensyn til utgiftene ved demontering av maskinene, flytning og montering, og hvilket forretningstap, både direkte og indirekte, ved kundetap, bedriften må regne med i den tid da den måtte bli beskjeftiget med gjenoppbygging i stedet for produksjon.

Alle disse spørsmål krever at det innenfor skjønnskommisjonen finnes folk som har den nødvendige fagkyndighet til å vurdere problemene.

For de saksøkte nr. 2-5 vil denne ekspropriasjonssek være avgjørende for om deres bedrift fortsatt skal kunne eksistere. Jeg mener derfor også, som I/S Gjøvik Lense har pokt på, at de saksøkte nr. 2-5 vil være best tjent med vanlig rettslig skjønn, med adgang til overskjønn, og ber derfor meddelt om saksøkeren samtykker heri.

Enten man vil besette en ny skjønnskommisjon med fagfolk, eller bruke vanlig rettslig skjønn, bør disse fag-



(7/9 1953. Prosesskrift til Skjønnskommisjonen fra h.r.advokat Mohn.)

folk søkes utenfor kommunen. Dette fordi man i denne sak neppe har de fagfolk i Gjøvik som trenges og som samtidig er habile.

Jeg er enig i at de spørsmål som her er reist må avgjøres av departementet i god tid før den 21. september, som skjønnet er berammet til. Ellers må skjønnet utsettes. Det gjenstår nemlig ennå spørsmål som krever sin forberedelse, men disse spørsmål vil til dels avhenge av hvilken fagkyndig sammensetning skjønnskommisjonen, eller den rettslige skjønnsnemnd, får.

1953, september 7. S k r i v fra h.r.advokat Sterri til Kommunal- og Arbeidsdepartementet. (Dok. 23.)

Skjønnskommisjonen for Gjøvik.

Gjøvik kommune har begjært ekspropriasjonsskjønn med hjemmel i bygningslovens §§ 40 og 41. Formålet med den er gjennomføringen av foreliggende reguleringer. Det er 12 saksøkte i saken og blandt disse I/S Gjøvik Lense. Begjæringen om skjønn er datert den 14. mars d.å. og saksforberedelsen har praktisk talt pågått den hele tid. I prosesskrift av 4. ds. har o.r.sakfører Sverre Askvig på vegne av I/S Gjøvik Lense satt fram begjæring om ny skjønnskommisjon for denne enkelte sak. Jeg tør gå ut fra at det ærede departement har mottatt nevnte prosesskrift fra Skjønnskommisjonens formann. Det går fram av dette prosesskrift at følgende medlemmer av Skjønnskommisjonen skal delta i skjønnet:

1. Sørenskriver Lødrup, formann.
2. Reidar Jensen.
3. Leif Rosted.
4. Johannes Knapp.



(7/9 1953. Skriv fra h.r.advokat Sterri til  
Kommunal- og Arbeidsdepartementet)

5. Martinus Antonsen.

Begrunnelsen for o.r.sakfører Sverre Askvigs begjæring er anført å være den at ingen av medlemmene av Skjønnskommisjonen sitter inne med noen sakkyndighet om de spørsmål som Gjøvik Lense må ta opp.

Som prosessfullmektig for Gjøvik kommune skal jeg bemerke:

- I. Skjønnskommisjonen for Gjøvik er oppnevnt i henhold til bygningslovens § 54, etter at bystyrets innstilling var bekjentgjort på lovlig måte.
- II. Skjønnskommisjonens medlemmer består av skjønnsomme menn med erfaring på forskjellige områder. Det sier seg også selv at kommunen ikke ville ha innstillet disse menn som medlemmer av kommisjonen, under forutsetning av at de hadde vært så usakkyndige som o.r.sakfører Sverre Askvig synes å forutsette.
- III. Det skjønn som er berammet til den 21. ds. er i seg selv ikke noe vanskelig skjønn. De rettslige forutsetninger for skjønnet er eller vil bli tilrettelagt på betryggende måte, og det samme gjelder de faktiske forhold, under forutsetning av at de saksøkte vil medvirke hertil. Jeg har provosert dem til å legge fram bestemte dokumenter og gi bestemte opplysninger som jeg mener kan være av interesse for skjønnet. Hittil har de ikke otterkommet provokasjonene. Jeg går imidlertid ut fra at forholdet eller forholdene vil bli klarlagt under selve skjønnet.
- IV. Dersom Skjønnskommisjonen selv skulle være av den oppfatning at den ikke makter å avgjøre denne sak på tilfredsstillende måte ut fra sin usakkyndighet, får kommisjonen selv ta spørsmålet opp til behandling under selve skjønnet. Det er også full anledning for partene til å ta spørsmålet opp.



(7/9 1953. Skriv fra h.r.advokat Sterri til  
Kommunal- og Arbeidsdepartementet.)

Begjæringen om ny skjønnskommisjon for denne enkelte sak savner etter min oppfatning enhver berettigelse, og den har gjort et forstemmende inntrykk på meg. Det vil sikkert vise seg at anførslene om medlemmenes usakkyndighet mangler et hvert grunnlag.

Under henvisning til foranstående tør jeg gå ut fra at begjæringen ikke foranlediger noen forføyning fra departementets side.

1953, september 9. S k r i v fra Gjøvik skjønnskommisjon til  
Kommunal- og Arbeidsdepartementet. (Dok. 24.)  
Skjønnskommisjonen for Gjøvik.

Idet man viser til høyesterettsadvokat Sterris skriv av 7.d.m. til det ærede departement, oversendes vedlagt overrettssakfører Askvigs prosesskrift av 4.s.m. og høyesterettsadvokat Mohns prosesskrift av 7.s.m.

1953, september 10. S k r i v fra h.r.advokat Sterri til Kommunal-  
og Arbeidsdepartementet. (Dok. 26.)

Jeg tør gå ut fra at De nå fra Skjønnskommisjonens formann har mottatt o.r.sakfører Askvigs og h.r.advokat Mohns prosesskrifter av 4.ds. og 7.ds.. Jeg tør også gå ut fra at De har mottatt mitt brev av 7.ds. og Gjøvik formannskaps uttalelse.

Til h.r.advokat Mohns nevnte prosesskrift har jeg følgende merknader:

1. En rekke av de spørsmål som er berørt i prosesskriftet er av rettslig karakter. Under skjønnet vil det bli gjort utførlig rede for disse forhold med henvisninger til foreliggende teori og rettspraksis. Skulle det oppstå tvil eller tvist om disse



(10/9 1953. Skriv fra h.r.advokat Sterri til  
Lommunal- og Arbeidsdepartementet.)

forhold, får Skjønnskommisjonen ta standpunkt til tvilen eller tvisten på den måten som loven foreskriver. Begge parter har adgang til å påanke skjønnnet på grunn av feil i saksbehandlingen eller rettsanvendelsen.

2. De faktiske vurderingsforhold som reiser seg i saken vil etter min oppfatning heller ikke støte på vansker som Skjønnskommisjonen ikke har evne til å løse. Det nødvendige materiale om de enkelte erstatningsfaktorer vil bli lagt fram og gjort rede for. Jeg forutsetter også at de saksøkte vil medvirke til å få klarlagt forholdene best mulig. Når det gjelder det påståtte kundetap, vil jeg gjerne ha understreket at skjønnsforutsetningene går ut på at saksøkte nr. 2 - 5 vil bli tilvist annen brukbar tomt og at fraflytning og ryddiggjøring av den nuværende ikke vil bli forlangt før de saksøkte har hatt rimelig anledning og tid til å fullføre det planlagte nybygg. Noen vesentlig avbrytelse av driften behøver det derfor ikke å bli spørsmål om. I denne forbindelse vil jeg også gjerne ha understreket at de saksøkte nr. 2 - 5 under enhver omstendighet ville og måtte ha gått til nybygg, selv om nærværende ekspropriasjon ikke hadde vært aktuell.
3. Etter min oppfatning dreier det seg her om et ordinært skjønn, som ikke vil reise større vanskeligheter enn slike skjønn pleier å gjøre. Jeg for min del er ikke i tvil om at Skjønnskommisjonen både har evnen og viljen til å løse problemene, under forutsetning av at begge parter går inn for å skaffe tilveie det materiale som er nødvendig. De saksøkte har hittil ikke vist noen overdreven interesse og vilje i så måte.

Skjønnskommisjonen på Gjøvik består av skjønnsomme og fornuftige medlemmer, og det sier seg uten videre selv at kommunen ikke ville ha innstillet dem til vervet dersom det



(10/9 1953. Skriv fra h.r.advokat Sterri til  
Kommunal- og Arbeidsdepartementet.

ikke hadde vært tilfelle.

4. Etter min oppfatning er det kommunen som må ta initiativet dersom ny skjønnsskommisjon skal oppnevnes. Det går fram av bygningslovens § 54. Kommunen finner imidlertid ingen grunn til å ta et slikt initiativ, ut fra den betraktning at de oppnevnte medlemmer av kommisjonen helt ut tilfredsstiller de krav som med rimelighet kan stilles.

Etter mitt skjønn er det ikke adgang til å overføre saken til vanlig skjønn etter skjønnslovens bestemmelser. Det går også fram av bygningslovens § 54, sammenholdt med §§ 55 og 56. Spørsmålet herom er derfor ikke aktuelt.

Gjenpart av dette brev er sendt til Skjønnsskommisjonens formann, h.r.advokat Hugo J. Mohn og o.r.sakfører Sverre Askvig.

1953, september 10. S k r i v fra Statens Kornforretning til

h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 2 ad 33.)

Lov om kapiteltakster av 25. juni 1937.

Ifølge ovennevnte lov og Kirke- og Undervisningsdepartementets forskrifter av 15. oktober 1937 utarbeider Statens Kornforretning kapiteltakster innen oktober måned hvert år. Vi vedlegger et eksemplar av "Kapiteltakster 1952". Kapiteltakstene tas forøvrig inn i Norsk Lovtidend's 2.avd. hvert år. For 1953 foreligger kapiteltakstene ferdig utregnet men de er ennå ikke offentliggjort.

Vi gjengir imidlertid nedenfor de 10-års gjennomsnitt for Hamar bispedømme som De vil ha interesse av:

1952: 1 hl. bygg . . . . . kr. 27,13

1953: 1 " " . . . . . " 29,42

(hl.vekt 62 kg.)



(10/9 1953. Skriv fra Statens Kornforretning til h.r.advokat Sterri.)

I Ot.prp. nr. 42/1937 (om utferdigelse av en lov om kapiteltakster) heter det:

"En rekke faste eiendommer er påheftet forskjellige slags "naturalydelse (grunnbyrder) av eldre opprinnelse. Disse "grunnbyrder kan i det vesentlige inndeles i følgende hoved- "grupper:

1. Landskyld, som var en leie som bygslerne betalte for bygselgodset.
2. Leding, som var en forsvarsskatt til Staten.
3. Tienden, som var en kirkelig skatt.
- 4-5. Jordavgift og kornrente, som oppsto ved at Staten tok til å selge det såkalte benefiserte gods. Ved disse salg var det betinget at landskylden med øvrige jorddrottlige rettigheter vedble å hefte på eiendommen på den måte at disse bestemmes til en forholdsmessig kornavgift som betales med penger etter middeltallet av de hver betalingstermin foregående 10-års kapiteltakster."

Scm det vil gå fram av vedlagte "Kapiteltakster 1952" uta rbeides ettårige kapiteltakster som er ens for hele landet.

Landskyld og leding (10 års gjennomsnitt) og tienden (20 års gjennomsnitt) utarbeides etter den praksis som er fulgt i hvert bispedømme fra gammelt av.

De ettårige kapiteltakster for korn og mel svarer idag til henholdsvis Statens Kornforretnings innkjøpspriser for norsk korn og utsalgspriser for mel.

Vi håper at De med dette har fått tilstrekkelige opplysninger om forholdet.



1953, september 11. S k r i v fra Det Kongelige Kirke- og Undervisningsdepartement til h.r.advokat Sterri.

(Dok. 3 ad 33.)

Lov om kapiteltakster.

Under henvisning til Deres brev av 7. september 1953, sender en vedlagt avskrift av forskrifter om gjennomføring av lov nr.9 av 25. juni 1937 om kapiteltakster fastsatt av Kirke- og undervisningsdepartementet 15. oktober 1937 i henhold til samme lovs § 2 og kongelig resolusjon av 27. august 1937.

Forskriftene er inntatt i Norsk Lovtidend 2.avd. 1937 s. 568.

1953, september 11. Av m ø t e b o k for Gjøvik Prisenemnd.

(Dok.24 ad 53 - NYTT.)

Den 11. september 1953 holdt Gjøvik Kontrollnemnd, avdeling for fast eiendom, møte i Storgaten 28. Nemnda var fulltallig. - Som sak nr. 16/1953 ble behandlet takstbegjæring fra eieren, H. Remborg. Til møtet var innkalt eieren av forannevnte eiendom, Remborg møtte. Formannen gjorde rede for grunnlaget for takseringen, april 1940 og reglene for anke.

De møtende ble gitt høve til å uttale seg.

Nemnda foretok deretter befaring av eiendommen sammen med de frammøtte, hvorefter møtet fortsatte i eget lokale.

Eiendommen har et samlet grunnareal av 1279,48 m<sup>2</sup> derav gategrunn 478,68 m<sup>2</sup> festegrunn.

Bebyggelse, våningshus ca. 185 m<sup>2</sup> oppført på dels gråsteins grunnmur dels betong, mot Storgaten 2½ etasje, mot gårdsplass 3½ etasje. Bygningen er oppført av bindingsverk med 3 paneller, fylt med flis. Kjeller under hele bygningen med støpte gulv.

Bygningen har 9 små leiligheter og 2 butikker, har



(11/9 1953. Av møtebok for Prisnemnda.)

almindelig panell som er malt, dels belagt med bygningsplater innvendig som er malt. Butikkene er belagt med bygningsplater, dels malt og tapesert, nye gulv, vinduer og dører.

Bygningen er dårlig vedlikeholdt, trenger oppusning og reparasjon. Er tekket med teglstein, har 2 røkpiper.

Sidebygning ca. 80 m<sup>2</sup> oppført på gråsteins grunnmur dels betong, av bindingsverk med dels enkel dels 3 dobbelt panel i 2 etasjer, med skråtak inn mot gårdsplass.

1. etasje er inndelt i lager, vedskur og V.C.

2. etasje har 1 leilighet på 2 værelser og kjøkken, åpen gang, forøvrig loftsrom. Bygningen er tekket med bølgeblikk, har 1 røkrør. Innlagt vann og lys over hele eiendommen.

Et mindre skur som inneholder diverse vedskur m.m.

Eiendommen ble taksert 31. januar 1949 for kr.49581,72. Skattetakst kr. 35000,- Brannforsikring kr. 19.000,- Leieinntekter oppgitt til ca. kr. 6100,- pr. år. Oppgitt påkostninger siden siste takst 31. januar 1949 ca. 17.000,- derav for eget og betjeningens arbeide ca. kr. 4000,-.

Etter at saken var diskutert gjorde nemnda følgende

Vedtak:

Høyeste lovlige pris for Storgaten 28 i Gjøvik settes til kr. 60000,- derav for tomten kr. 9000,-.

Einar Finstuen      Sigv.Aannestad      Ragnar Sæhle

1953, september 12. T e l e g r a m fra Kommunal- og Arbeidsdepartementet til h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 1 ad 27.)

Skjønnsskommisjonen for Gjøvik.

Prev hit 7. september 1953.

Ved departementets brev av 15. november 1950 ble medlemmer og varamenn til skjønnsskommisjonen for Gjøvik oppnevnt.

(12/9 1953. Telegram fra Kommunal- og  
Arbeidsdepartementet til h.r.adv. Sterri.)

Departementet har ikke anledning til å oppnevne nye medlemmer.  
Forsåvidt det i det tilsendte prosess-skrift må anses reist  
innsigelse mot skjønnsskomisjonen kompetanse hører dette  
spørsmål under skjønnsskomisjonen selv.

Kontoret for bygnings- og brannvesen.

1953, september 21. S k r i v fra Herredsskogmesteren i Vardal  
til Arne Rostad. (Dok. 1 ad 34.)

Ad. Gjøvik lense og det tømmerkvantum som sogner hertil.

På Deres forespørsel skal jeg få opplyse at det til  
Gjøvik lense sogner virke fra ca. 120 000 da. skog beliggende  
i Vardal. Netto tømmerstilvekst til lensen skulde da bli ca.  
38 000 m<sup>3</sup>.

En videre vil jeg som en orientering få opplyse, at  
bortsett fra Stokke lense som ligger helt i nordre del av  
bygda, er Gjøvik lense den eneste tillegsplass i Vardal efter  
Mjøsa som har så stort omfang og beskaffenhet at det teller  
noe, og den eneste tillegsplass hvortil det i dag kan kjøres  
med bil. Å bygge bilveg for å få dette tømmer overført til  
andre tillegsplasser er det ingen mulighet for da det fak-  
tisk ingen er.

----

----



O p p g a v e over I/S Gjøvik Lenses interessenters til-  
delte erstatning under Mjøsskjønnet. (Dok. 3 ad 37 )

| Interessentenes navn       | Skogareal  | Årlig tilvekst           | Erstatning            | Takstnr. |
|----------------------------|------------|--------------------------|-----------------------|----------|
| Nils og Karen Gillerhaugen | 1800 dekar | 300 (400) m <sup>3</sup> | Kr. 102,- (årl.)      | 1046     |
| H. U. Lied                 | 3500 "     | 1000 (1100) "            | " 307,- "             | 1050     |
| Vardal og Gjøvik kommuner  | 4000 "     | 1200 "                   | " 163,- "             | 1068     |
| Hans K. Skonhovd           | 1900 "     | 300 "                    | " 32,-<br>64,- (eng.) | 1082     |
| J. og O. Aalstad           | 3000 "     | 600 "                    | " 117,- (årl.)        | 1084     |
| Helga Randers m.fl.        | 2000 "     | 720 "                    | " 80,- "              | 1090     |
| Hans Askim                 | 300 "      | 80 (95) "                | " 20,- "              | 1095     |
| Johan Børstad              | 1200 "     | 460 "                    | " 36,- "              | 1096     |
| Harald Børstad             | 3000 "     | 550 "                    | " 58,- "              | 1097     |
| Arne Rostad                | 10000 "    | 1400 "                   | " 210,- "             | 1099     |
| Einar Sogstad              | 440 "      | 150 "                    | " 24,-<br>48,- (eng.) | 1100     |
| Harald Hørstad             | 2500 "     | 250 (300) "              | " 34,- (årl.)         | 1101     |
| Johs. Bjugstad             | 1500 "     | 350 (420) "              | " 90,- "              | 1102     |
| Nils Løken                 | 1700 "     | 500 "                    | " 65,- "              | 1105     |
| Gunvor Kværndal            | 600 "      | 250 "                    | " 25,- "              | 1114     |
| Otto Omundsen              | 419 "      | 90 "                     | " 324,- (eng.)        | 1081     |

Sum årlig erst. kr. 1.363,-  
" eng. " kr. 436,-

Etter 4 % = kr. 34511.  
" 3 % = " 45400.

---



1953, november 12. S k r i v fra Gjøvik formannskap til h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 6 ad 41.) Freml.13/11.53.

Foranlediget ved Deres henvendelse meddeles herved at bystyret ved flere anledninger har fattet vedtak om prioritetsvikelse med grunnavgiften for bortfestede tomter av kommunens tomtearealer til fordel for pantelån opptatt i offentlige innrethninger, så som Statens Pensjonskasse, Hypotekbanken, Østenfjeldske Bykreditforening og Statsbanenes Pensjonskasse. Dette er krevet av vedkommende institusjoner ved plasing av lån i eiendommene.

1953, november 12. S k r i v fra o.r.sakfører Sverre Askvig til h.r.advokat M. Sterri. (Dok.5 ad 41.)

Den Østenfjeldske Bykreditforening.

I anledning Deres forespørsel tillater jeg meg herved å meddele at Den Østenfjeldske Bykreditforening utelukkende gir lån mot 1.prioritets pant i fast eiendom. Normalt kreves det derfor at det også vikes prioritet for eventuell grunnavgift. Slik prioritetsviking blir også normalt gjennomført, idet panthaver som regel samtykker i slik prioritetsviking.

Det forekommer tilfeller hvor panthaver nekter å vike prioritet for grunnavgiften. I så fall er forholdet allikevel blitt ordnet ved at Bykreditforeningen reduserer det bevilgede lån med den kapitaliserte verdi av grunnavgiften.

1953, november 12. S k r i v fra A/S Gjøvik og Opland Privatbank til h.r.advokat M. Sterri. (Dok.4 ad 41.)

Ad. pantelån i faste eiendommer.

Etter Deres anmodning tillater vi oss herved å bekrefte følgende:



(12/11 1953. Skriv fra A/S Gjøvik og Opland  
Privatbank til h.r.adv.Sterri.)

Når pantelån opptas på en eiendom har det selvfølgelig  
en viss betydning for lånets størrelse om det hviler grunn-  
avgift på eiendommen eller om det er eiendomsgrunn.

1953, november 26. S k r i v fra Norges Statsbaner, Oslo Distrikt,  
til h.r.advokat M. Sterri. (Dok. 1 ad 30.)

Ekspropriasjonsskjønn Gjøvik kommune - Gjøvik Lense.

I anledning Deres telefonforespørsel av 11.11.53 medde-  
les at man har forelagt omhandlede spørsmål for Hovedstyret  
for Statsbanene, som i brev av 20.11.1953 anfører:

"Hovedstyret er av den mening at de i Jernbaneloven av  
"7.9.1854 gitte bestemmelser også omfatter jernbanens sidespor.  
"De krav til ildfast tekning av bygg i nærheten av jernbane-  
"spor, som er nevnt i § 3, blir derfor å anvende for omhand-  
"lede spor.

"Når det gjelder byggs avstand fra linjen, blir det naboloven  
"og bygningsloven som kommer til anvendelse, dog kan man hve  
"angår minste avstand fra jernbanens eiendomsgrænse dispensere  
"fra disse lovbestemmelser".

1953, september 21. A v r e t t s b o k for Skjønnsskjemmisjonen  
for Gjøvik. (Dok. 44.)

År 1953 den 21. september ble rett holdt i Gjøvik  
hjelpefengsels rettslokale, Gjøvik.

Rettens formann: Sørenskriver Lødrup.

Skjønnsmenn: 1. Reidar Jensen, Gjøvik.

2. Leif Rostad, do.

3. Sigv. Aannestad, do.

4. Asbjørn Amundsen, do.

Protokollfører: Bjarne Narum.

Sak nr. 1/1953.

- - - - -



(21/9 1953. Av rettsbok for Skjønnsskommisjonen for Gjøvik.)

Istedetfor de uttrådte skjønnsmenn trådte Johannes Knapp og Martinus Antonsen, som begge er varamenn, inn som medlemmer av skjønnsskommisjonen. De erklærte begge at de ikke var i noe forhold som nevnt i dl. §§ 106 og 108 samt i skjønnsslovens § 16. Partene i saken gjorde ingen innsigelse mot deres habilitet.

I anledning av at det under saksforberedelsen var reist spørsmål om skjønnsskommisjonens kompetanse meddelte de saksøkte prosessfullmektiger at de ikke ville nedlegge noen innsigelse mot skjønnsskommisjonens tjenestegjøring.

Partenes prosessfullmektig hadde deretter ordet til noen innledende bemerkninger.

Retten hevet kl. 11 og fortsetter imorgen samme sted kl. 9.

Mentz Darre Lødrup

Leif Rostad   Reidar Jensen   M. Antonsen   Johs. Knapp

- - - - -

År 1953 den 13. november ble rett satt på ny i foranstående sak i Gjøvik hjelpefengsels rettslokale, Gjøvik, med samme sammensetning av skjønnsskommisjonen.

- - - - -

Advokat Sterri la fram tillegg til de alminnelige skjønnssforutsetninger i saken mot de saksøkte nr. 2 - 5 av igår. I den anledning bemerket han:

De mulige fordeler som nevnte saksøkte måtte få på grunnlag av nevnte tillegg i skjønnssforutsetningene skal det ikke tas hensyn til ved fastsettelsen av grunnerstatningen.

Advokat Mohn bemerket på vegne av de saksøkte nr.2-5 at det fremlagte tillegg til skjønnssforutsetningene godkjentes.

- - - - -



(Av rettsbok for Skjønnskommisjonen.)

År 1953 den 14. november ble rett satt på ny i foranstående sak i Gjøvik hjelpefengsels rettslokale, Gjøvik, med samme sammensetning av skjønnskommisjonen som under den 21. september d.å. anførte.

- - - - -  
Advokat Sterri tilførte protokollen følgende:

På grunn av de framlagte spesielle forutsetninger eller tillegg til de alminnelige forutsetningene går følgende punkter ut av sistnevnte:

Annen avsnitt i punkt II, III, IV, V, VI og VII.

Rettsforhandlingene er hermed avsluttet og saken opptatt til avgivelse av skjønn.

- - - - -  
År 1953 den 4. desember ble rett satt i Gjøvik hjelpefengsels rettslokale, Gjøvik, til avhjemling av ekspropriasjonsskjønn ved Gjøvik skjønnskommisjon.

Skjønnskommisjonens formann: Sørenskriver Lødrup.

Medlemmer: 1. Reidar Jensen, Gjøvik.

2. Leif Rostad, do.

3. M. Antonsen, do.

4. Johs. Knapp, do.

Protokollfører: Bjarne Narum.

Sak nr. 1/1953.

Saksøker: Gjøvik kommune.

Prosessfullmektig: H.r.advokat M. Sterri, Gjøvik.

Saksøkt: 1. Generalkrigskommisær Alf Mjøen, Gjøvik.

2. Nils Ugland, Gjøvik.

3. Andreas Ugland, Gjøvik,

4. Fru Randi Mørk, Bestunveien 97, Lilleaker.



(4/12 1953. Skjønn av skjønnskommisjonen.)

5. Fru Else Ekkeren, Ål, Hallingdal.
6. Fru Annik Øveraasen, Gjøvik.
7. John Øveraasen, Gjøvik.
8. Per Øveraasen, Gjøvik.
9. Interessentskapet Gjøvik Lense v/ styrets formann  
Arne Rostad, Vardal.
10. Handelsgartner Einar Sigfred Elfstedt, Gjøvik.
11. A/S Byggeleverandøren, Gjøvik.
12. Kauffeldtske Pleiehjem, Vardal.

Prosessfullmektig for nr. 1 - 8 og nr.12: H.r.advokat Hugo  
J. Mohn, Gjøvik.

Prosessfullmektig for nr. 9: O.r.sakfører Sverre Askvig,  
Gjøvik.

Saken gjelder: Ekspropriasjon etter lov om bygningsvesenet av  
22.februar 1924 §§ 40 og 41, jfr. §§ 54 og 55.

----

Etter forutgående rådslagning og stemmegivning for  
lukkede dører ble det for åpne dører avgitt slikt

S K J Ø N N :  
- - - - -

Gjøvik kommune har den 14. mars 1953 fremsatt begjæring til  
Gjøvik Skjønnskommisjon om å holde ekspropriasjonsskjønn over-  
for de saksøkte med hjemmel i lov om bygningsvesenet av 22.  
februar 1924 §§ 40 og 41, jfr. §§ 54 og 55, og skjønn med  
befaringer har senere vært holdt i dagene 21, 22, 23, 24, 28,  
29. og 30. september, 2, 3. og 21. oktober samt 10, 13. og 14.  
november 1953. Når skjønnet ikke har pågått kontinuerlig har  
det sin grunn i at det har foregått forhandlinger, særlig mel-  
lom kommunen og de saksøkte 2 - 5 (Uglands Trevarefabrikk) og  
saksøkte nr. 9 (Gjøvik lense), hvorved det er oppnådd enighet  
om viktige skjønnsspørsmål.

Rådslagningen i skjønnskommisjonen har funnet sted 2.og 4.d.m..



(4/12 1953. Skjønn av skjønnskommisjonen.)

I medhold av bygningslovens § 54 har Forsynings- og Gjenreisingssdepartementet den 15. november 1950 oppnevnt medlemmer med varamenn til skjønnskommisjonen for Gjøvik. Istedetfor de oppnevnte medlemmer Sigv. Aannestad og Asbjørn Amundsen har tjenestegjort varamennene M. Antonsen og Johs. Knapp.

Under saksforberedelsen var reist spørsmål om kommisjonens faglige kompetanse. Under rettsforhandlingene meddelte de saksøkte prosessfullmektiger at de ikke ville nedlegge noen innsigelser mot dens funksjon.

Den stadfestede reguleringsplan omfatter for det første tomt til offentlig rutebilstasjon, nemlig hele arealet fra A/S Hunton Bruks nye sidespor til kanalen fra A/S Gjøvik Gårds Elektrisitetsverk, og mellom Strandgaten og jernbanen, og dessuten strøket øst for jernbanelinjen og ut til Mjøsa, mellom brygga og Hunnselva, hvilket areal er utlagt til industristrøk med plass til strandpromenade mot Mjøsa. Ekspropriasjonsvedtakene gjelder også de rettigheter vedrørende arealene som måtte være til hinder for regulerings gjennomføring.

Bystyrets vedtak om ekspropriasjon gir tilstrekkelig hjemmel til ervervelse av disse arealer m.v., jfr. bygningslovens § 40, dog unntatt nevnte industristrøk hvor vedtaket om ekspropriasjon tillike er stadfestet av Departementet, jfr. § 41.

Departementets forutsetning for tillatelsen til ekspropriasjon av Strandgaten 13 a (Gjøvik Trevarefabrikk) til rutebilstasjon er at eieren skaffes en annen tjenlig tomt, jfr. Departementets brev av 24. juni 1950, vedlegg 2 til begjæringen.

Omreguleringen av Badstuvegen er hjemlet i bygningslovens § 28 og angår saksøkte nr. 1 Alf Mjøen.